

Dnes prožíváme **5. neděli velikonoční.**

- Pondělí 16. 5. – **Svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka, hl. patrona Čech**
- **V neděli 15. 5. 2022** mše sv. v Sulejovicích **nebude.**
- **Májové mariánské pobožnosti** během měsíce května každý pátek v 16:00.
- **V sobotu 21. 5. 2022 v 10.00 hodin** jsou **účastníci skupinek synodálního procesu zváni do katedrály sv. Štěpána v Litoměřicích.** Při mši svaté s litoměřickým biskupem zakončí diecézní fáze synodálního procesu. Po mši svaté jsou účastníci zváni na oběd do **Diecézního domu kardinála Trochty**, kde proběhne reflexe synodálního procesu. Kdo z účastníků synodálních skupinek má zájem se zúčastnit, kontaktujte farního koordinátora: 723655040, zuckerstein.miroslav@gmail.com.
- Úterý 24. 5. v Hradci Králové – **Setkání k Aktivizaci života farností.** Zapojte se i vy do ožívování života církve v naší zemi! **Přihlášky** konzultujte osobně s P. Ladislavem Nádvorníkem nebo na www.cirkev.cz/konference nebo pište na vzdelavani@cirkev.cz či volejte na tel.: 604 196 736.
- **28. 5. 2022** farnost Lovosice pořádá **Pěší pouť do kaple narození sv. Jana Křtitele pod Plešivcem.** Trasa: Přívoz M. Žernoseky, Kalvárie, mše v kapli pod Plešivcem – zpět okolo jezera Pišťany, Přívoz Lovosice. Délka trasy 17,5 km, převýšení 250 m.
- **5. 6. 2022 první sv. přijímání** dětí z farnosti Lovosice mimořádně bude **Mše sv. od 10:00.**
- 9.–14. srpna 2022 proběhne v Hradci Králové **Celostátní setkání mládeže.** Chci povzbudit mladé z našich farností k účasti na tomto setkání. Cena nemůže být překážkou účasti. Pokud ano prosím kontaktujte mne. Účastníci mladší osmnácti let mají povinnost být na setkání s doprovázející osobou. Pokud víte o někom, kdo by se chtěl setkání zúčastnit, ale nemůže tuto osobu sehnat, můžete kontaktovat nás. Přihlašování na CSM probíhá v několika etapách, ve kterých je různá cena.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út, St, Čt	8:00
Pá	16:30

* Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba

***

Sulejovice, kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **Tentokrát mše nebude.**

***

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.

***

Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti v úterý od 14 h

***

**Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice**

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz

R.D. ICLic. Mgr. Józef Szeliga
statutární zástupce farnosti
+420 777 020 426
jw.szeliga@gmail.com

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
kaplan
+ 420 603 845 460

Václav

č. 25 (2022)
15. 5. 2022

5. neděle velikonoční

**Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích**

5/ Co nastane v okamžiku smrti?

Je pondělí. Pro kněze volný den. Beru si den pouště, kdy se o samotě setkávám s Bohem i se sebou samým. Venku je škaredě, už je listopad. Mám rád procházky lesem mimo vyšlapané stezky. Nořím se do spletnice husté vegetace ponechané napospas sobě samé. Kráčím už několik hodin touhle galskou džunglí, když se náhle vynořím na mýtince na úpatí nějakého kopce. S nadšením tam objevuji jeskynní dům, sice opuštěný, ale stále v perfektním stavu. Jeskyně je uzavřená jedinou zdí, v níž jsou pouze dveře a okno. Staré dřevěné dveře stále ztěžka visí na pantech. Vejdu dovnitř. Uvnitř je písčité podlaha. Místnost je zcela prázdná, není zde zhola nic, až na krb v rohu jeskyně. Rozhodnu se, že tu chvíli zůstanu a rozdělám oheň. Komín dobře táhne a oheň se rozhoří raz dva. Říkám si, kudy asi vychází kouř ven. Vyjdu z jeskyně a vyšplhám na pahorek po boční straně. Nad jeskyní jen malá díra mezi stromy, ze které stoupá kouř. Jak prosté. Závidím lidem, kteří v tomto jednoduchém příbytku žili tak blízko přírodě. Vracím se do jeskyně a zůstávám tam, nehybně hledím do plamenů. Modlím se růženec, pozoruji oheň, rozjímám a mlčím. Cestou zpátky se rozhodnu, že musím rychle najít majitele tohoto tajemného místa. Najdu ho brzy, je jím místní starosta. Požádám ho, jestli bych mohl pravidelně využívat jeho jeskynní domek k načerpání nových sil. Pobaví ho to, ale zároveň je poctěn tím, že si nějaký kněz přeje pravidelně navštěvovat jeho pozemek. Během prvního roku mého kněžství se tam potom vracím ještě mnohokrát.

První rok kněžské služby jsem z rozhodnutí biskupa strávil na venkově. Vztahy s místními farníky byly skvělé. Mše svatě, křty, přípravy na manželství probíhaly jako na běžícím páse. Ale také pohřby. Hned můj první pohřeb mě hluboce poznamenal. Sylvain byl mladík z vesnice, bylo mu šestnáct a zemřel při nehodě na skútru. Setkávám se s jeho rodinou. Do kostela nechodí a jsou tou ztrátou zcela zdrčení. Hledám slova útěchy, ale cítím se zcela ubohý a bezbranný. Jejich utrpení mě vnitřně drásá. Ještě nejsem zvyklý jednat s truchlícími rodinami. Jejich syn zemřel v sobotu a pohřeb má být v úterý. Den před obřadem vyrazím jako každé pondělí odpočinout si do svého nového útočiště. Les, který obklopuje jeskyni, se neudrzuje, už celá desetiletí

roste nadivoko. Při chůzi musím stále myslet na Sylvaina a na jeho rodinu, na všechny jeho kamarády ze třídy. Co jim asi tak zítra budu vykládat? Najednou vrazím nohou do mrtvého stromu spadlého na zem. Ale noha jako by podivuhodně prošla skrze kmen – ze stromu už zbyl jenom prach. Zastavím se a v duchu oslovuji Ježíše: „Vidiš tenhle strom? Zestárnul, vyhasl, zhroutil se na zem a už je z něho jen prach. Proč takhle nemohl žít i Sylvain? Proč nemohl zemřít zestárlý jako tenhle strom?“ ...

(z knihy René-Luca Patnáct podobenství)

***

Youcat (23. část)

K čemu potřebujeme církev? Čím je nám církev? Domovem a radostí. Místem sdílení lásky. Řečištěm, kterým k nám proudí skutečný život. Jde o cosi lidského a zároveň božského. Má vnější podobu a skrývá tajemství.

Co je to církev?

Ten, kdo by rád porozuměl tajemství církve, se může podívat na obrázek Panny Marie. Maria je od prvopočátku pokládána za „pravzor“ církve. Proč? Její tělo se stalo prvním příbytkem Boha po jeho vtělení. Ba co víc: Ježíš se stal jediným smyslem Mariina života. Ona jej chránila zvenčí a on byl v jejím nitru. Přesně tak to má vypadat v církvi – má být místem, kde může přebývat vzkříšený Pán, místem dokonalé lásky a odhodlanosti. Tak jako tenkrát, když Bůh zaklepal na dveře mladé dívky z Nazareta. Bůh si vyhledal konkrétní místo, aby mohl žít ve světě. „Ať se mi stane podle tvého slova,“ odpověděla tehdy Maria Božímu poslu.

(z knihy Youcat: Kurz víry)

***

Požadavek

Ježíš přišel na svět kvůli nám. V něm jsme obdrželi vše potřebné pro bezpečnou cestu k vlastní spáse. Učinil pro nás vše, co mohl. Může od nás také všechno žádat? A máme mu co nabídnout? Abrahám je nazýván otcem víry, protože

Bohu nic neodmítl. Když se dozvěděl, že má odejít s milovaným synem Izákem do země Moria a tam ho obětovat, nevýslovně trpěl (srov. Gn 22,2). Nerozuměl tomu, vždyť na to dítě se váže Boží zaslíbení! Z něj má vzejít nové pokolení Izraele! A Izák se ptá: Tatínku, dřevo a oheň máme, ale kde je beránek k zápalné oběti? Naše oběť je pravdivá, jsme-li schopni nabídnout sebe. Abrahám by rád nabídl sebe, ale Bůh žádá syna, to je horší. Svázal ho do kozelce, vztáhl nad něj ruku, ozval se hlas: Neodepřel jsi mi ani svého syna, jsi muž, který mi neodepře nic. Boží služebník, jakých je málo. Požehnám ti a tvé potomstvo rozmnožím jako nebeské hvězdy. Hluboce obdivuji všechny, kteří se znají k Boží vůli a plní ji tak jako Abrahám.

(z knihy Na minutu s Karlem Herbstem – V Boží blízkosti)

***

Deismus a theismus

Deismus uznává, že Bůh stvořil svět, stvořil i člověka, dal mu svobodnou vůli, ale dál se o něj už nestará. Je stvořitelem, ale není silou udržující a řídící svět. Theismus – na rozdíl od deismu – říká, že Bůh stvořil svět, má ho rád a dál se o něj stará. Všechno má pod kontrolou, v Boží koncepci neexistuje žádná náhoda. Bůh se úzkostlivě snaží, aby člověk nezkrachoval. Proto taky poslal na svět svého Syna. Ptejme se sami sebe: Jsem deista, nebo theista? Jestli o sobě tvrdím, že jsem theista, chovám se podle toho? Nechovám se někdy spíš jako deista? Všimám si toho, jak se o mě Pán Bůh na každém kroku stará? Děkuji mu za ty pozornosti? Jak často? Dal mi anděla strážného. Spolupracuji s ním? Jsem za jeho služby vděčný? Kdy jsem mu naposledy poděkoval? Bůh je autorem celého našeho života, nejen naší osoby. Jak je trapné, když se křesťan stále snaží Bohu do jeho představy mluvit, když se snaží dělat si život snazším, výhodnějším, výnosnějším, pohodlnějším.

(z knihy Na minutu s L. Kubíčkem – Přitahuji?)

***